

Arrest

nr. 341 333 van 18 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MOUBAX
Herbert Hooverlaan 212 / 2
1200 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 2 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MOUBAX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten.

Op 30 april 2024 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 juni 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 29 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Ethiopisch staatsburger te zijn van Welayta origine, geboren te Welayta Sodo, gelegen in de zone Welayta, South Ethiopia Regional State. U verbleef uw hele leven in een dorp net buiten Welayta Sodo,

in Tachu Safar. Uw ouders en broers en zussen verblijven nog steeds in Welayta. U ging tot de derde graad naar school. U diende echter met school te stoppen omdat uw familie het niet langer kon betalen. Nadat u stopte met school hielp u uw moeder in het huishouden. Uw broer zorgde als motorchauffeur voor het belangrijkste inkomen van de familie. U verklaart uit vrees om u bij het leger te moeten aansluiten Welayta Sodo verlaten te hebben. U verklaart dat er op dagelijkse basis round ups plaatsvinden waarbij ze jonge mensen dwingen zich bij het leger aan te sluiten. U verwijst eveneens naar het feit dat in Ethiopië geen respect bestaat voor vrouwen en naar het feit dat u een besnijdenis diende te ondergaan. U geeft aan dat u gedwongen zal worden te trouwen. U verklaart om uw legerdienst te vermijden uiteindelijk Ethiopië verlaten te hebben. U verliet Ethiopië samen met uw nicht in 2022. Jullie contacteerden een smokkelaar en deze bracht jullie eerst naar Soedan. Jullie werden vervolgens overgedragen naar andere smokkelaars en reisden zo naar Libië. U verbleef drie jaar in Libië. U verklaart er opgesloten en mishandeld te zijn geweest. Van Libië reisden jullie per boot naar Italië. Uw vingerafdrukken werden er genomen op 08 april 2024. Vanuit Italië reisden jullie via Frankrijk naar België. Op 30 april 2024 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in België. Ook uw nicht diende een eigen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS-kenmerk 24/XXXXX).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw doopakte en uw geboorteakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedwongen te worden uw legerdienst te vervullen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan dit risico in uw hoofde.

Uw verklaringen omtrent een algehele gedwongen rekrutering van jongeren stemmen vooreerst niet overeen met informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. U verklaart dat in Ethiopië de overheid mensen dwingt om zich bij het leger aan te sluiten, onafhankelijk van hun leeftijd. U heeft het daarbij over round ups (razzia's) waarbij de overheidstroepen mensen tegenhouden op straat en hen dwingt zich bij het leger aan te sluiten. U geeft aan dat voordien leerlingen die hun twaalfde graad deden verplicht naar het leger dienden te gaan maar dat dit nu gestopt is en soldaten je stoppen en in een auto sleuren om je naar een trainingskamp te brengen (notities persoonlijk onderhoud CGVS (verder NPO) p.10). U verklaart dat deze legerdienst recent verplicht werd (NPO p.13). Dit stemt echter niet overeen met de algemene legerdienst in Ethiopië zoals deze blijkt uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. **Ethiopië kent geen algemene gedwongen legerdienst.** Het Ethiopische leger steunt op een vrijwillige militaire dienst en dit toegankelijk voor iedereen ouder dan achttien jaar. Weliswaar kunnen er oproepen gedaan worden om zich aan te sluiten en is het verplicht hierop in te gaan. Wanneer u wordt geconfronteerd met het gegeven dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie omtrent de Ethiopische legerdienst, weet u enkel te stellen dat er geen regel van de wet is in Ethiopië en de overheid de mensen overal toe verplicht (NPO p.13). Daarmee allerminst recht zettend dat uw verklaringen in strijd zijn met de beschikbare informatie.

Hoewel er in de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier sprake is van mogelijke recentelijke gedwongen rekrutering in uw regio, kan niet worden aangenomen dat dit een algemeen fenomeen is dat een algemeen risico inhoudt. U wist daarbij niet aannemelijk te maken dat u persoonlijk het risico liep gedwongen te worden uw legerdienst aan te vatten. U verklaart dat u nooit persoonlijk werd aangesproken om zich bij het leger aan te sluiten. Wanneer u wordt gevraagd of u dit reeds werd gevraagd, stelt u enkel dat u niet vaak buiten kwam en meestal thuis bleef om te poetsen en uw moeder te helpen (NPO p.11). Daarmee allerminst aangevend dat dit u reeds gevraagd zou zijn. U geeft daarbij aan dat er niets concreet gebeurde op het moment van uw verrek uit Ethiopië waardoor u besloot op dat specifieke moment het land te ontvluchten (NPO p.19). **Evenmin weet u aan te geven om welke reden u persoonlijk gevisieerd zou worden om zich verplicht bij het leger aan te sluiten.** Wanneer u wordt gevraagd om welke reden ze u specifiek zouden willen rekruteren, kan u hier geen specifieke reden voor opgeven en verwijst u opnieuw enkel zeer algemeen – en dus foutief – naar het feit dat de legerdienst verplicht is in uw regio, ongeacht de leeftijd (NPO p.14). Wanneer u gevraagd wordt naar specifieke elementen waardoor u meer risico zou lopen om door het leger gerekruteerd te worden, verwijst u enkel naar uw leeftijd (NPO p.16). Daarmee onvoldoende aantoonend dat dit risico in uw hoofde kan worden aangenomen en u om die reden internationale bescherming dient te worden verleend.

Waar u daarnaast verwijst naar het feit dat er geen respect zou bestaan voor vrouwen in Ethiopië, weet u evenmin aan te tonen dat dit in uw hoofde een grond voor internationale bescherming inhoudt. U verwijst hier namelijk slechts in zeer algemene termen naar en weet de gevolgen voor u hierdoor niet te concretiseren. U verwijst naar een algemene sfeer van beperkt respect voor vrouwen (NPO p.10). **U verwijst daarbij naar het feit dat u besneden bent en vreest gedwongen te zullen worden om te trouwen** (NPO p.11-12). Op geen enkel vlak weet u echter aannemelijk te maken dat deze elementen een risico op vervolging zouden kunnen inhouden in uw hoofde bij een terugkeer naar Ethiopië.

Wat betreft uw besnijdenis verklaart u deze als kleuter te hebben ondergaan (NPO p.16). Wanneer u wordt gevraagd welke gevolgen het feit dat u dit onderging zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Ethiopië, weet u geen concrete elementen aan te halen. U stelt dat u er niet wilt gaan, dat u uw hoop verloren heeft in Ethiopië en dat niemand er verantwoording dient af te leggen voor zijn daden (NPO p.11). U stelt dat u toen verminkt werd maar preciseert dat uw enige vrees nu de legerdienst uitmaakt (NPO p.16). Deze verklaringen houden echter geen enkel concreet element in wat er op wijst dat u omwille van uw besnijdenis verdere vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Ethiopië. Het feit dat u deze traditionele praktijk heeft ondergaan kan echter op zich geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Wat betreft uw gedwongen huwelijk kan evenmin aangenomen worden dat u gedwongen zou worden te huwen en berust deze bewering louter op een hypothese van uw kant.

- **Wanneer u wordt gevraagd wat er voor u op wijst dat u zou gedwongen worden te trouwen, stelt u enkel algemeen dat dit de cultuur is** (NPO p.12). Uit uw verklaringen komt niet naar voren dat dit reeds ter sprake kwam binnen uw familie. Wanneer u wordt gevraagd of uw ouders reeds over een huwelijk spraken, stelt u dat u dit niet wilt maar dat uw ouders in armoede leven, dat elke ouder wilt dat zijn dochter trouwt zodat die niet verkracht wordt en dat uw ouders u aanraadden om niet in contact te komen met mannen (NPO p.17). Uit deze verklaringen blijkt allerm minst dat binnen uw familie er reeds concreet over een huwelijk voor u zou zijn gesproken.
- **Waar u verklaart dat er reeds interesse bestond van een bepaalde man weet u evenmin aan te tonen dat dit naar een gedwongen huwelijk zou leiden.** Wanneer u wordt gevraagd of dit al ter sprake kwam in uw familie stelt u dat een bepaalde man interesse had maar dat hij uw ouders nog niet had aangesproken, u zou dit enkel van vrienden gehoord hebben. (NPO p.17-18). U heeft bovendien zo goed als geen informatie over deze man, u kent zelfs zijn naam niet, wat des te meer aantoont dat dit nog geen ernstig voorstel of risico betrof (NPO p.18).
- U stelt daarenboven dat uw ouders geweigerd zouden hebben indien hij dit reeds zou gevraagd hebben, dit omdat u nog jong was. U weet echter niet hoe het in de toekomst zou zijn, daarmee opnieuw aantonend dat dit slechts een hypothetische vrees betreft.
- **Evenmin wist u aan te tonen dat u niet in staat zou zijn een huwelijk te weigeren.** Waar u enerzijds verklaart dat uw ouders u uit het huis zouden zetten waardoor u geen andere keuze had dan bij deze man te gaan, stelt u evenzeer dat indien u stelt dat u niet wilt trouwen omdat u hun leven wil verbeteren, dat zij dan onmogelijk kwaad zouden kunnen zijn (NPO p.18). Hieruit blijkt dan ook niet dat er een dergelijke druk op u zou worden uitgeoefend om een huwelijk aan te gaan. Bovendien stelt u dat, hoewel het via een familieovereenkomst gebeurde, uw beide ouders akkoord waren met dit huwelijk en het nog niet voorviel binnen uw familie dat hierdoor problemen ontstonden (NPO p.19).

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het betreffen namelijk enkel documenten die uw identiteit aantonen, een gegeven dat in deze niet in twijfel wordt getrokken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23 juni 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Verzoekster verklaart Ethiopië te hebben verlaten omdat zij vrees gedwongen te zullen worden om zich bij het leger aan te sluiten. Zij stelt tevens dat er in Ethiopië geen respect is voor vrouwen aangezien zij zelf verscheden werd en daar zij gedwongen zal worden om te trouwen. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoekster verklaarde dat zij, na haar vertrek uit Ethiopië op veertienjarige leeftijd en nadat zij als baby reeds genitale verminking onderging, gedurende drie jaar in Libië terecht kwam, waar zij werd opgesloten, mishandeld en verkracht. Deze feiten worden door verweerder niet betwist. Waar kan worden aangenomen dat deze feiten zich niet in verzoeksters land van herkomst afspeelden en er op zich dan ook geen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Ethiopië uit kan worden afgeleid, dienen deze feiten wel in rekening te worden gebracht bij de algehele beoordeling van het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming. Immers, verzoekster was ten tijde van deze feiten nog minderjarig. Ter terechtzitting verklaarde verzoekster dat zij het erg moeilijk heeft met wat zij heeft meegemaakt, dat zij bang is en dat zij ook tijdens haar persoonlijk onderhoud moeite had om volwaardige verklaringen af te leggen omwille van haar mentale trauma. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat (afdoende) rekening werd gehouden met verzoeksters mentale kwetsbaarheid in het kader van de traumatiserende ervaringen die zij in Libië meemaakte. Immers, hoewel verzoekster geen medisch en/of psychologisch attest voorlegt ter staving van de gevolgen van hetgeen zij in Libië meemaakte op haar mentale gezondheidstoestand, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat het op minderjarige leeftijd gedurende drie jaar worden opgesloten, mishandeld en verkracht, alleszins een vergaande impact op het mentale welzijn heeft. Verder werd evenmin onderzocht wat de impact van verzoeksters verkrachting in Libië zou kunnen zijn ingeval van haar terugkeer naar Ethiopië, onder meer wat betreft de reactie van haar familie en lokale gemeenschap indien zij hiervan op de hoogte komen, alsook wat betreft de besnijdenis waarvan zij als baby reeds slachtoffer werd.

Tevens stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing geen onderzoek bevat naar het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing besluit immers als volgt: **“Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor**

vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.” Uit de landeninformatie opgenomen in en bij het verzoekschrift (stuk 3) blijkt dat niet zondermeer kan worden besloten dat er actueel in Ethiopië geen sprake zou zijn van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen inzake de door verzoekster voorgehouden nood aan internationale bescherming.

5.4. Aangezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeksters voorgehouden nood aan internationale bescherming nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juli 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER